

El señor presidente:

Termine, por favor.

El señor Zaplana Hernández-Soro:

Dos presidentes de comunidad autónoma... Acabo, señor presidente, con esta frase. Dos presidentes de comunidad autónoma, amigos suyos, de la comunidad andaluza, y algunos alcaldes de esta ciudad, que para usted eran incómodos, supieron lo que tenían que hacer cuando no obtenían del gobierno central o del gobierno autónomo los beneficios que sus comunidades o sus ciudades creían que les correspondían. Reflexione usted sobre si no tendría que hacer lo mismo. (*Aplaudiments des dels escons del G.P. Popular.*)

El señor presidente de la Generalitat Valenciana:

Muchas gracias.

Pues, señor Zaplana, si cada uno que no consigue lo que quiere después de múltiples peticiones tuviera que dimitir, usted tendría que estar dimitido hace mucho tiempo. Porque las múltiples veces que ha pedido cosas que no ha conseguido, y que no conseguirá además, son bastante repetidas. (*Remors.*)

Pero le quiero decir que, además de todo eso, cuando se habla y se critica, hay que saber de lo que habla y de lo que se critica. Y, cuando se pregunta, hay que saber lo que se pregunta. El plan de recorte que usted dice no puede paralizar el segundo Plan de carreteras, porque el recorte es del año 1995, del presupuesto del año 1995, como usted sabe. El segundo Plan de carreteras se está en este momento discutiendo en el Parlamento nacional. No tiene, por tanto, el segundo Plan de carreteras una previsión presupuestaria para el año 1995 ni para los próximos años, porque no está terminada la discusión en el Parlamento.

Por lo demás, le quiero significar que el segundo Plan de carreteras, así como todas las obras referidas al PDI que se contemplan para la Comunidad Valenciana, y en la Comisión de Obras Públicas, que preside el señor Leopoldo Ortiz, diputado por Valencia del Grupo Parlamentario Popular, ha dicho que la Generalidad ha hecho una magnífica exposición de las necesidades que tiene Valencia y esta comunidad al completo en el Parlamento. Y, por consiguiente, digamos que se encontraba satisfecho respecto a nuestro planteamiento. No se puede paralizar un plan que no está aprobado todavía, porque la paralización que usted dice no hace referencia a paralización, sino fundamentalmente a intentar —digamos— recortar el déficit presupuestario.

Usted ha hecho una primera insinuación en sus preguntas anteriores. Ya ha lanzado el rumor del déficit de los 120.000 millones de Sanidad y ya no le interesa la respuesta para nada. Primera falsedad.

Segunda falsedad. Usted dice que hay una paralización del segundo Plan de carreteras, que todavía no está aprobado por el Parlamento y no tiene, por tanto, ninguna previsión presupuestaria. Segunda falsedad.

Tercera falsedad. Y usted lo ha dicho aquí y lo podrá mirar después. El Partido Popular protestó o alertó por primera vez en el año 1992. Oiga, si llevábamos ya muchos años diciéndolo eso nosotros. (*Remors.*) No desde el año 1992, llevábamos tantos años y tan escamados estábamos en muchas ocasiones de la situación que lo que hemos hecho con el Ministerio de Obras Públicas ha sido garantizar que nuestros proyectos no van a sufrir recortes. Y el señor Borrell ayer expresamente lo decía: «lo que es para el año 1995 y está en el presupuesto de 1995 para la Comunidad Valenciana no va a sufrir ningún recorte.» Expresamente y con toda claridad. Lo dijo expresamente y con toda claridad.

Pero, además de eso, la garantía de que nosotros velamos por la tranquilidad de las inversiones de esta comunidad es que

además nosotros no sólo lo tenemos puesto y presupuestado, sino que hemos firmado convenios específicos, convenios específicos en obras prioritarias que son: la nacional III, el ferrocarril del Mediterráneo, la velocidad alta del corredor mediterráneo, que incluye obras tan importantes como el enterramiento de Castellón, por cierto; la autovía Alicante-Alcoy, por cierto también, importante también; el convenio sobre La Albufera; importantísimo: el Plan director de saneamiento y depuración de aguas de la comunidad, que el ministerio va a invertir dinero y firmar convenio con nosotros también. Todos son temas que tienen, de acuerdo con nuestro planteamiento, la máxima prioridad para el presupuesto general del Estado y que no van a ser, por tanto, objeto de recorte.

Pero es más, dígame usted, si todos los días está sistemáticamente diciendo que hay que recortar el gasto público, que hay que rebajar los tipos de interés, que hay que procurar sanear la economía y a continuación en todos los lugares dicen —porque no sólo es en esta comunidad, en todas lo puede ver usted— que en ninguna comunidad autónoma se puede recortar ningún gasto, al contrario, en todas hay que invertir más y que simultáneamente hay que recortar el gasto público. Pues el recorte del gasto público que usted dice, que no tiene nada que ver con la paralización del segundo Plan de carreteras, lo que hace es efectivamente garantizar que la prioridad es la creación de empleo, que para eso se va a intentar recortar el déficit público y que, al mismo tiempo, eso significará la posibilidad de tener contenidos los tipos de interés y posibilitar, por tanto, la recuperación y el mantenimiento de la recuperación de España entera y, desde luego, de esta comunidad.

Que además todo eso se dé sin tocar para nada la priorización que nosotros con el Ministerio de Obras Públicas hemos suscrito de las inversiones de la Comunidad Valenciana es un éxito rotundo, que, lejos de decir las tonterías que usted ha dicho aquí, tendría que haber salido a aplaudir.

Gracias. (*Aplaudiments des dels escons del G.P. Socialista.*)

El señor presidente:

A continuació té la paraula el Síndic del Grup Parlamentari Nacionalista Unió Valenciana, senyor Villalba, per a fer la seua pregunta.

El senyor Villalba Chirivella:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyores i senyors diputats.

Senyor Lerma, assumint plenament el concepte de nacionalitat que la Constitució ens atorga, des del respecte més absolut a l'Estatut d'Autonomia i plasmant el compromís irrenunciable tendent a la consecució de les majors cotes d'autogovern per a les valencianes i els valencians, que pot quedar frustrat i aniquilat per l'anul·lació de nostra personalitat política en benefici d'altres concepcions organitzatives que fan perillar la vertebració i la conscienciació com a poble diferent i diferenciats, li preguntem: Senyor president del govern, per quins motius el Consell de la Generalitat Valenciana fomenta, potencia i subvenciona la idea política dels Països Catalans?

Gràcies, senyor president.

El señor presidente:

Senyor president.

El señor presidente de la Generalitat Valenciana:

Moltes gràcies, senyor president.

Per a dir-li amb tota claredat i rotunditat que el meu govern ni fomenta ni potencia ni subvenciona la idea política dels Països Catalans, perquè entre altres coses i fonamentalment és

una idea política que ni compartix ni ha compartit mai ni compartirà.

Moltes gràcies.

El senyor president:

Senyor Villalba.

El senyor Villalba Chirivella:

Gràcies, senyor president.

Senyor Lerma, ja m'agradaria a mi i al meu grup i a la societat que el que vosté acaba de dir fóra de veres. Però res més lluny de la realitat, perquè, si és de veres el que vosté ha dit, no ho demostra en la seua acció de govern, no ho demostra. Lamentablement. A mi el que m'haguera agradat és, després d'escoltar el que vosté ha dit, sense eixir, haver dit: «Té vosté raó. No tinc res més a dir.» Però lamentablement i per desgràcia no és de veres, perquè la idea política dels Països Catalans vostés estan fomentant-la i estant subvencionant-la i estan potenciant-la. Unes voltes amb l'excusa de la llengua. Amb el doble llenguatge i amb la hipocresia que sempre els ha caracteritzat, han navegat en les aigües dubtoses de si parlàvem de la nostra llengua, parlàvem de l'idioma valencià o parlàvem de la unitat de la llengua.

Nosaltres sempre hem dit que això és tema de filòlegs i plantejarem en esta Cambra que, a través del Consell Valencià de Cultura, es fera un congrés en què participaren tots els sectors implicats, i vostés amb els seus vots digueren que no a eixe congrés, que l'objectiu que perseguia era intentar donar una solució al conflicte. En canvi, vosté, de forma sectària i excloent, ha posat en marxa l'Institut Interuniversitari, que ha deixat fora a tots els altres i, per tant, per moltes paraules grandiloqüents que vosté vulga dir ací, les seues accions de govern li fan caure la carasseta i el deixen al descobert respecte a les paraules que ha dit.

I que utilitzen la llengua com a vehicle d'engany, com va a dir vosté que no si els pròxims dies 24 i 25 de març a Alcoi, subvencionat per la Generalitat i per l'Ajuntament d'Alcoi, on hi ha majoria del PSOE, es van a fer les quartes Jornades de la llengua i la cultura catalana? Vosté no pot participar com a president del govern ni pagar unes jornades que parlen d'una llengua que no és estatutària. Però és que a més, amb l'engany i amb el nexa d'unió de l'idioma, vostés convertixen eixes jornades, i qualsevol que consulte el seu programa se'n podrà adonar, en una catalanització i en una espècie de transmissió a la societat que la llengua que ens unix ens identifica com a Països Catalans. I vosté té la responsabilitat que diners de la seua conselleria estan ajudant a fomentar eixes jornades.

Però no havíem vingut a parlar del tema lingüístic. Havíem vingut a parlar d'una cosa més greu, que és la idea política dels Països Catalans. I vosté, de forma conscient o inconscient —si hem de fer cas de les accions de govern, conscient; si hem de fer cas de les seues paraules, de forma inconscient— està potenciant, està permetent, està tolerant i està subvencionant la propagació de la idea política dels Països Catalans. I, com que vosté pareix que no es dóna per enterat, hauré de dir-li que en esta ocasió ha fet gala vosté d'una gran irresponsabilitat política, perquè ha volgut negar amb paraules el que els fets demostren ben evidentment que no és el que vosté està propiciant.

I al final, senyor Lerma, després de paraules que diuen el contrari del que demostren els fets, quina herència, quin balanç va a quedar de la seua acció de govern? Des del punt de vista de l'enfortiment de la personalitat política dels valencians, ens hem trobat amb accions de govern davant de l'Estat amb què vosté ha sigut absolutament submís; amb accions de govern davant de les pressions catalanitzadores de la nostra personalitat del govern de Catalunya o de les directrius que emanen de

Barcelona, ha sigut vosté absolutament *entreguista*. I la prova evident de la seua falta de lideratge polític dels valencians en matèria política o en matèria cultural és que recentment es va fer un estudi sociològic on es valorava cada autonomia quin interès i quina positivització feia de l'Estat de les autonomies, i lamentablement els valencians deia l'enquesta que estàvem els tercers per la cua. Si vosté de veres fera en la seua acció de govern el que acaba de dir, la conscienciació dels valencians respecte a la bondat de l'autonomia no seríem els tercers per la cua.

Per tant, té vosté la seua reponsabilitat, el seu govern té la seua responsabilitat i no diré jo que el PSOE tinga la responsabilitat, perquè hi ha molta gent de les bases, dels votant de vosté, que sí que es creuen les paraules que vosté ha dit, però moltes voltes l'acció del seu govern i l'acció política de vosté està molt en contradicció amb quins són els sentiments de les bases que a vostés els voten.

Que diu que no? Mire, llibres de text en els què apareixen mapes i exercicis sobre Països Catalans. En el llibre pagat per la Conselleria de Cultura *Per a convèncer* parla del «tot català», de la nació catalana, de la globalitat d'allò català. En un altre llibre també subvencionat per vostés i repartit a mitja Espanya, *Conèixer la llengua i la cultura catalanes*, parla d'escriptor, pintors, escultors, tradicions, festes, inclús de vosté com a president de la Generalitat, que forma part dels —políticament parlant— Països Catalans. Però és que inclús amb accions. Vosté sap que recentment s'ha fet la selectivitat en la universitat i el comentari de text es feia sobre la idea política dels Països Catalans. Vosté ha estat propiciant i subvencionant unes manifestacions que malbaratant la figura històrica de Jaume I, a través d'un susdit bloc, han estat vostés fomentant altra vegada amb senyeres no estatutàries, amb...

El senyor president:

Senyor Villalba, vaja acabant.

El senyor Villalba Chirivella:

Estic acabant. Però crec que tots els portaveus hauríem de tindre la mateixa consideració amb el temps.

El senyor president:

Té vosté la mateixa que els demés. Quan s'ha passat més d'un minut, li ha aplegat el primer toc.

El senyor Villalba Chirivella:

No em pareix a mi així. De totes formes, acabe ja, senyor president.

Vull dir-li, senyor Lerma, que nosaltres el que considerem és que a vostés els falta valentia política, que nosaltres el que volem és ser valencians, que ací fa un momentet han estat els dos (*assenyalant els senyors Lerma i Zaplana*) litigant sobre el que diu Borrell o no diu Borrell i ningú dels dos ha tingut la gallardia política de dir que Borrell ahir en el Congrés parlà de les infraestructures valencianes per una pregunta que va fer el senyor Chiquillo, diputat d'Unió Valenciana. Ningú del PSOE, ni ningú del PP li pregunta a Borrell per això. I, no obstant això, abans han estat els dos volent-se ficar la medalla.

I el que li diem és que estem i estarem en política, perquè econòmicament, socialment i culturalment volem que la Comunitat Valenciana siga una comunitat de progrés. I advertim als dos, al qui està i al qui vol estar, que el pròxim dia 28 la gent votarà amb molt de trellat. I que el que no siga capaç de garantir la vertebració i la consolidació global de la nacionalitat valenciana dins de l'Estat espanyol i de la Unió Europea, que no espere el recolzament d'Unió Valenciana, perquè, si estem en política, és perquè la gent el que vol és que ens conscienciem.

El senyor president:

Acabe ja, per favor.

El senyor Villalba Chirivella:

Moltes gràcies, senyor president.

El senyor president:

Moltes gràcies.
Senyor president.

El senyor president de la Generalitat Valenciana:

No seré jo llarg en la meu resposta. Només dir-li que, si vosté ha fet apel·lació a les bases, jo li vull dir que no solament les bases, sinó que ni probablement ni vosté comparteix les coses que ha dit ací. Però de totes maneres entenc que al final, quan no queda massa a dir, s'acabe amb el recurs electoral de sempre.

Però jo estic convençut que eixe no és un bon camí per a recuperar credibilitat en els sectors socials. I no ho és perquè vosté sap perfectament que la Generalitat no subvenciona només les coses en les quals està d'acord, sinó que fonamentalment trau a la consideració dels ciutadans unes possibilitats de subvenció en funció d'unes activitats que la societat civil vol desenvolupar i que, efectivament, es fan càrrec d'eixes subvencions.

A qui ha subvencionat la Generalitat Valenciana? Mire vosté, ha subvencionat a congressos d'escriptors en llengua valenciana, ha subvencionat a Lo Rat Penat, ha subvencionat a les joventuts d'Unió Valenciana, entre altres moltes activitats que evidentment no coincideixen amb els plantejaments que des del govern valencià mantenim en molts temes concrets. Però no és una pràctica massa confortable o reconfortant subvencionar només allò en el que cadascú està d'acord, com per altra banda vostés sí que fan. Perquè no és gens habitual que vostés s'equivoquen en ninguna subvenció, que per altra banda no estan reglades, quan tenen una responsabilitat de govern determinada. I no és eixe el cas de la Generalitat.

No vaig a insistir en estos temes que vosté diu. Però està clar que, si sempre està vosté protestant de Madrid, és perquè en el fons el que li passa és que està d'acord amb el comportament del govern valencià, la qual cosa tampoc s'atreveix a dir mai.

I no tinc cap d'inconvenient en dir una cosa que és òbvia, que no té res a veure amb el que estem parlant, com vosté ha introduït abans. I és que el senyor diputat d'Unió Valenciana interpel·la ahir al senyor Borell sobre el tema. I jo crec que li quedà suficientment clar el tema perquè no tinga a més a més d'insistir en un tema com este respecte al tema de les infraestructures. Però això no és òbviament la qüestió d'esta pregunta.

La Generalitat Valenciana, mentre jo siga president, no compartix ningun projecte de Països Catalans, no fa ningun catalanisme perquè no té, per una altra banda, ningun complex de inferioritat respecte a Catalunya, la qual cosa no li puc dir respecte a Unió Valenciana.

Tot l'element referencial de la política d'Unió Valenciana és i torna a ser de nou el tema de l'anticatalanisme. I contra els demés no es pot construir res, s'ha de construir-lo basant-se en la pròpia estima i en els valors que té la societat valenciana, que per cert són molts. I no s'ha de mirar a Catalunya per a poder-los valorar i assumir, com la Generalitat Valenciana fa des que jo sóc president.

Moltes gràcies.

El senyor president:

Senyories, se suspén el Ple per un quart d'hora. I queda convocada la Junta de Síndics.

(Se suspén la sessió a les 11 hores i 10 minuts.)

(Es reprén la sessió a les 11 hores i 40 minuts.)

(Ocupa la presidència l'Excel·lent Vice-president Primer, Senyor Vicent Soler i Marco.)

El senyor vice-president primer:

Continua la sessió amb el tema del debat del Projecte de llei de cooperatives. En concret, ahir ens havíem quedat en l'esmena 121, l'havíem ja debatuda i votada. I, en conseqüència, pertoca debatre l'esmena número 122, del Grup Popular. Senyor Maluenda, té la paraula.

El senyor Maluenda Verdú:

Gracias, señor presidente.

Yo ruego a la presidencia que, desde la enmienda 122 hasta el final de las enmiendas que le quedan pendientes de debatir al Grupo Parlamentario Popular —excepto la 139 que defenderé aparte—, se consideren defendidas y pasen a votación, porque es un grupo de enmiendas de las que el Grupo Socialista viene oponiéndose a las mismas, pero sin entrar al debate de su contenido, porque consideran que no debieran haberse presentado por no ser congruentes con lo que el gobierno pretende modificar. Nosotros discrepamos, respetamos ese criterio, pero las hemos presentado porque entendemos que estamos legitimados para ello. Es más, deseamos que sean votadas favorablemente porque mejorarían la Ley de cooperativas. Por lo tanto, ruego que pasen a votación, repito, señor presidente, excepto la enmienda 139, que cuando llegue el momento la defenderé aparte.

Muchas gracias.

El senyor vice-president primer:

Molt bé. Senyor Botella.

El senyor Botella Vicent:

Gràcies, senyor president. Per a sol·licitar el meu grup que la 124 es vote per separat.

El senyor vice-president primer:

Bé... Senyor Artagoitia.

El senyor Artagoitia Calabuig:

I també la 122... *(El senyor Villalba Chirivella: «d'una en una»)* ...i crec que és millor d'una en una, senyor president.

El senyor vice-president primer:

Perdó?

El senyor Artagoitia Calabuig:

Jo crec que és millor votar-les d'una en una, senyor president.

El senyor vice-president primer:

Una a una?

El senyor Artagoitia Calabuig:

Sí.

El senyor vice-president primer:

Molt bé. Una a una. Es demana que es vote una a una. Vegem, doncs comencem per la primera, que és la 122. Comença la votació. Per 9 vots a favor, 24 en contra i 3 abstencions es rebutja.

Esmena 124. Comença la votació. Per 15 vots a favor, 23 en contra i cap abstenció es rebutja.

Esmena 125. Comença la votació. Per 12 vots a favor, 25 en contra i cap abstenció es rebutja.

(Adreçant-se als uixers.) Miren si hi ha algun diputat que puga entrar ara; si no...*(Pausa.)*